

PIELŪGSME

ATKLĀSMES GRĀMATĀ

SABATA PĒCPUSDIENAI

NEDĒĻAS PĒTĪJUMIEM:

Īj. 42:1-6, Atkl. 1:13-18, Atkl. 13, 14:6-12, 19:1-5.

ATMIŅAS PANTS:

„Tie dziedāja jaunu dziesmu goda krēsla priekšā un četru dzīvo būtņu un vecaju priekšā, un neviens nevarēja to dziesmu iemācīties kā vien tie simts četrdesmit četri tūkstoši, kas ir atpirkti no pasaules.” (Atkl. 14:3)

Nav daudz grāmatu Bībelē, kas saturētu tik daudz noslēpumu un pārsteigumu kā Atklāsmes grāmata. Tā ir pilna neticamu zvēru tēlu un pūķu, un uguns, un zemestrīču, un mocību, un varžu, un pilsētu, un krītošu zvaigžņu.

Un tomēr visā šajā drāmā tēma, kas atkārtoti uzpeld, ir pielūgsme. Vai nu runa ir par noslēdzošo krīzi attiecībā uz tiem, kas pielūdz zvēru un tā tēlu, vai arī atklāj Debesu būtnes, kas dzied slavas dziesmas Dievam, Atklāsme atkal un atkal atgriežas pie pielūgsmes: pielūdziet To, kas „dzīvo mūžīgi mūžos” (Atkl. 5:14), pielūdziet To „kas esi un kas bijī, ka Tu esi ņēmis Savu lielo spēku un valdi” (Atkl. 11:17), un pielūdziet Viņu, kas ir saņēmis „slavu, godu un spēku” (Atkl. 4:11).

Īsāk sakot, Atklāsmes grāmata atklāj to, ko mēs esam aplūkojuši visu šo ceturksni: ka tikai Kungs, mūsu Radītājs, mūsu Pestītājs un mūsu Tiesnesis, ir mūsu slavas un pielūgsmes cienīgs.

Lūdzu, iepazīsties ar šīs nedēļas tēmu, lai sagatavotos Bībeles studijām 24. septembrī.

„ES NOKRITU PIE VIŅA KĀJĀM KĀ MIRIS”

Varbūt viena no vislielākajām atklāsmēm, kas mums parāda Dieva majestāti un spēku, ir astronomija. Lielākā daļa seno iedzīvotāju neko nezināja par kosmosa lielumu un plašumu. 20. gadsimtā, neticami attīstoties dažādiem teleskopiem, mums ir ļauts ieskatīties Universā, kas lielāko daļu seno iedzīvotāju būtu samulsinājis. Arī mēs paši mulstam no tā izmēriem, attālumiem, neskaitāmajām galaktikām un zvaigznēm. Mēs tikko spējam tajā iedziļināties.

Un šeit nonākam pie pārsteidzošā: tikai kaut kas lielāks par kosmosu varēja radīt kosmosu, tieši tāpat kā tikai kaut kas lielāks par gleznu var radīt gleznu. Tādējādi Dievs, kuram mēs kalpojam, ir Universa Radītājs. Tātad Viņš ir „lielāks” par visu to.

Kas tad esam mēs salīdzinājumā ar tādu Dievu?

Izlasi Atkl. 1:13-18, kur Jānis apraksta Jēzu. Kāda bija viņa reakcija un kāpēc? Kā šeit ir attēlots krusts? _____

Izlasi Īj. 42:1-6. Salīdzini Ījaba reakciju ar Jāņa reakciju! _____

Lai gan abiem vīriem tika dota tikai daļēja Kunga atklāsmē, tas, ko viņi redzēja, bija pietiekami, lai iedvestu viņos pazemību. Viņu reakcijā bija bailes, bijība, cieņa un nožēlas izjūta. Un kā gan lai nebūtu! Viņiem bija ļauts redzēt Universa Radītāju, vēl vairāk – viņi bija grēcīgas būtnes, kuras bija redzējušas bezgrēcīgu un svētu Dievu. Bez šaubām, sava grēcīguma, savas netaisnības, savas netīrības apziņa viņos bija pamodusies jau pirms Kunga klātbūtnes.

Kā mūsu dievkalpojumi varētu radīt mūsos līdzīgu reakciju? Vai mums nevajadzētu apzināties Dieva klātbūtni, kas darītu mūs pazemīgus? Vienlaikus ir svarīgi, lai krusts mūsu priekšā tiktu pacelts kā mūsu vienīgā cerība uz glābšanu. _____

SVĒTS, SVĒTS, SVĒTS...

Lai gan Atklāsmes grāmata vēl joprojām satur daudz noslēpumu, galvenais motīvs laiku pa laikam vijas cauri, un tas ir – pielūgsmē. Visā Atklāsmes grāmatā ir ainas, kur dažādas būtnes pielūdz Kungu.

Izlasi šos Bībeles pantus. Ko mēs no tiem varam mācīties par pielūgsmi? Kādas tēmas šeit ir atklātas no tām, ko esam aplūkojuši šajā ceturksnī?

Atkl. 4:8-11 _____

Atkl. 5:8-14 _____

Atkl. 7:9-12 _____

Atkl. 11:15-19 _____

Atkl. 15:1-4 _____

Atkl. 19:1-5 _____

Starp visām lietām, ko mums var iemācīt Atklāsme, vienai vajadzētu īpaši izcelties: tas, kas notiek uz zemes, ietekmē debesis, un tas, kas notiek debesis, ietekmē zemi. Debesis un zeme, kā mums ir teikts, atrodas tuvāk, nekā mēs spējam iedomāties. Atklāsme parāda, cik tuvu tas ir. Patiešām, laiku pa laikam Debesu būtnes pielūdz Dievu par to, ko Viņš ir darījis uz zemes.

Kādas slavas un pielūgsmes tēmas, kas šeit atklātas, mēs esam aplūkojuši visu šo ceturksnī? Kungs kā Radītājs, Kungs kā Pestītājs, Kungs kā Tiesnesis. Lai Viņš ir slavēts par Viņa svētumu, lai Viņš ir slavēts par Savu asiņu izliešanu, lai Viņš ir slavēts un pielūgts Viņa spēka, Viņa varenības un goda dēļ! Lai Viņš ir slavēts tiesas un taisnības dēļ, ko glābšanas dēļ, ko Viņš piedāvā!

Padomā vēlreiz par glābšanas plānu – ko tas nozīmē, un ko Dievs caur to mums ir iedevis. Vai mums ir pietiekami daudz iemeslu, lai Viņu pielūgtu? Lai arī kādas būtu tavas cīņas, tavi pārbaudījumi, atvēli katru dienu laiku, lai slavētu Kungu par visu to, par ko tu Viņam vari pateikties. Tas izmainīs tavu dzīvi. _____

ATKLĀSMES 13. NODAĻA

Jau sākot ar šī materiāla pirmajām lappusēm, mēs lasījām, ka noslēdzošā gala laika krīze norisināsies saistībā ar pielūgsmi. Pielūgsmē nav maza lieta. No tās ir atkarīgs dvēseļu mūžīgais liktenis. Šī svarīgā patiesība kļūst vēl skaidrāka Atklāsmes 13. un 14. nodaļā.

Izlasi Atkl. 13. nodaļu un atbildi uz šiem jautājumiem:

1) *Kāds ir šo pantu vēsturiskais konteksts? Par ko tie runā vēsturiski un pravietiski?* _____

2) *Cik bieži šajā nodaļā ir aizskarta pielūgsmes tēma? Ko tas mums liecina par to, cik svarīga ir šī tēma?* _____

3) *Kur šajā evaņģēlijā parādās glābšana, ko mums piedāvā Kristus?* _____

Kopš lielās cīņas sākuma sātans ir centies gāzt Dieva autoritāti un varu. Cīņa, ko viņš iesāka Debesīs, tagad norisinās virs zemes. Šī nodaļa parāda ienaidnieka darbu vēstures gaitā, ko šeit atklāj dažādas varas; šī nodaļa parāda arī to, kā pielūgsmes jautājuma ietvaros noslēgsies ienaidnieka pūles pēdējās krīzes laikā: visi, kas nepielūdz zvēru un tā tēlu, saskarsies ar ekonomiskām un fiziskām vajāšanām. Lai gan sātans zina, ka viņš ir sakauts, jo pie krusta viņa izredzes zuda, viņš vēl joprojām turpina cīnīties, joprojām turpina piekrāpt tik daudzus, cik vien iespējams, un viņš to darīs līdz pat laika galam.

Tomēr visā tajā mums ir Atkl. 13:8, kas atsaucas uz Jēzu kā uz „kopš pasaules radīšanas nokautu Jēru”, tas ir, pat pirms tas viss iesākās uz mūsu planētas, „mūžīgā derība” jau pastāvēja, piedāvājot visiem cilvēkiem glābšanās iespēju. Tie, kas patiesi pieņem šo glābšanu un kuru vārdi ir rakstīti dzīvības grāmatā, nepielūgs zvēru un tā tēlu. Tā vietā viņi pielūgs To, kurš ir „mazgājis mūsu grēkus savās asinīs” (Atkl. 1:5, angļu tulk.), un nav šaubu, ka mēs darīsim to pašu – pielūgsim Viņu, arī debesis.

ATKLĀSMES 14. NODAĻA

Ko atklāj Atklāsmes 14. nodaļa? Debesu ainu, parādot 144 tūkstošus, kas ir „atpirkti no pasaules” (3. p.). Tā sākas ar nākotnes atklāsmi, kāda tā būs vismaz šai ļaužu grupai, stāvot Dieva priekšā Debesīs. Un, lai gan teksts nepasaka to tiešā veidā, šeit noteikti ir aprakstīts viens no Debesu pielūgsmes veidiem. Līdz ar to Atkl. 14. nodaļa turpina 13. nodaļā iesākto pielūgsmes tēmu. Šie cilvēki nepielūdž zvēru un tā tēlu, bet gan ir redzami Debesīs, pielūdžot Kungu.

Tad stāstījums atgriežas uz zemes un turpinās no tās vietas, kur bija pārtrūcis 13. nodaļā, kur tie, kas pielūdza zvēru un tā tēlu, parādīti salīdzinājumā ar tiem, kuri to nepielūza – kuru vārdi ir rakstīti dzīvības grāmatā.

Izlasi Atkl. 14:6-12. Kāpēc šie panti ir tik svarīgi, tik nozīmīgi mums kā Septītās dienas adventistiem? Kādas tēmas šeit ir aizskartas, kuras mēs aplūkojam visu ceļturksni? Kāpēc mēs šos pantus saucam par „tagadējo patiesību”? _____

Šie panti ir piesātināti ar patiesību: radišana, pestīšana, tiesa, glābšana, evaņģēlijs, paklausība, ticība, desmit baušļi, misija. Šeit mēs varam arī redzēt visnopietnāko brīdinājumu visā Bībelē, un tā centrā ir pielūgsmes jautājums: „Un viņu mocību dūmi celsies augšup mūžu mūžos; un nebūs miera ne dienu, ne nakti tiem, kas pielūdž zvēru un viņa tēlu un pieņem viņa vārda zīmi.” (Atkl. 14:11)

Mēs, Septītās dienas adventisti, saprotam, cik svarīgs visā šajā jautājumā ir septītās dienas sabats, kas ir cieši saistīts ar radišanu un pielūgsmi. Mēs pielūdzam Kungu, jo Viņš ir Radītājs, un sabats ir bijis un vēl joprojām ir fundamentāla zīme jeb zīmogs Viņa kā Radītāja lomai.

Lai gan mēs joprojām nezinām, kad un kā šie jautājumi izvirzīsies priekšplānā, mēs varam būt droši, ka tas notiks. Tāpēc cik svarīgi ir būt gatavam – ne tikai stingri stāvēt par patiesību, bet arī būt spējīgam „aizstāvēties pret ikvienu, kas vaicā par cerības pamatu jūsos” (1. Pēt. 3:15).

PIELŪDZ DIEVU!

„Es, Jānis, to visu dzirdēju un redzēju. Un, kad es to dzirdēju un redzēju, es kritu pie kājām eņģelim, kas man to rādīja, un gribēju viņu pielūgt. Bet viņš man saka: "Nedari to! Es esmu tāds pats kalps kā tu, kā tavi brāļi pravieši un visi tie, kas tur šīs grāmatas vārdus. Pielūdz Dievu!" (Atkl. 22:8, 9) Izlasi šo divu pantu kontekstu. Kāda būtiska vēsts par pielūgsmi šeit ietverta? _____

Visu ceturksni mēs redzējam vienu un to pašu: cilvēkiem ir iedzimta vajadzība pielūgt. Pat labas lietas. Šeit Jānis vēlas pielūgt Debesu vēstnesi, kas viņam atklāja tik daudz neticamas patiesības. Un tomēr viņš tiek apstādīnāts un aicināts pielūgt Dievu.

Šī nebija pirmā reize, kad viņš to piedzīvoja. Atkl. 19:10 viņš arī grib darīt to pašu un atkal tiek apstādīnāts un aicināts pielūgt Kungu. Tas atgādina Kristus vārdus sātānam: „Tev būs Dievu, savu Kungu, pielūgt un Viņam vien kalpot.” (Mat. 4:10)

Abos gadījumos Jānis krita pie kājām tam, ko viņš gribēja pielūgt, kas ir pakļaušanās, padevības un bijības simbols pielūgsmes objekta priekšā. Nekas cits nav īsta pielūgsmes, vai ne?

Un tas ir tikai tāpēc, ka pielūgsmes nav tikai tas, ko mēs darām sabbatā dažas stundas katru nedēļu. Pielūgsmes ir krišana pie Kunga kājām visu laiku. Tā ir visa mūsu attieksme un attiecības ar Dievu. Pielūgsmes ir tas, ko mums vajadzētu darīt 24 stundas septiņas dienas nedēļā. Tā ir tādas dzīves praktizēšana, kas sastāv no ticības, paklausības un pakļaušanās Kungam. Pielūgsmes nozīmē likt Dievu pirmajā vietā visā, ko mēs sakām, visā, ko mēs darām, un visā, ko mēs domājam. Pielūgsmes nozīmē mūsu attieksmi pret citiem cilvēkiem – to, kā mēs izturamies pret tiem, ko mīlam, un pret tiem, kurus ir grūti mīlēt. Pielūgsmes ir paklausība likumiem, tā ir kalpošana citu vajadzībām, tā ir miršana sev un evaņģēlija pasludināšana.

Padomā vēlreiz par radīšanu, par Radītāju, kurš visu radījis. Tad padomā par krustu, par Radītāju, kurš nomira par to cilvēku grēkiem, kurus Viņš bija radījis, izciezdams sevi sodu, ko viņi bija pelnījuši, lai šīm necienīgajām būtnēm būtu iespēja tikt pārradītām no jauna, jaunās debesīs un jaunā zemē.

Tāpēc, ka Dievs ir radījis visu, kas pastāv, viss cits, ko mēs pielūdzam, ir vienkārši radības pielūgsmes, elku pielūgsmes vienā vai citā formā, pielūgsmes, kas nevar mūs glābt. Redzot savu Radītāju pie krusta, jautājums ir, kāpēc mēs gribam pielūgt kaut ko vai kādu citu? _____

TĀLĀKIEM PĒTĪJUMIEM:

Izlasi E. Vaitas grāmatā „Lielā cīņa” nodaļas „Gaidāmā cīņa”, 582. – 592. lpp., „Pēdējais brīdinājums”, 603. – 612. lpp., „Cīņa beigusies”, 662. – 678. lpp.

„Pielūgsme nozīmē zemu noliekties mūsu Radītāja priekšā, atzīt un apliecināt Viņa svētumu un sevi kā radījumu. Tā ir padošanās Viņa autoritātei, atbildot uz Viņa majestātisko klātbūtni.” Ričards M. Deividsons „Pielūgsme Vecajā Derībā” (citāts izmantots ar autora atļauju), 3. lpp.

„Dziesminieks apliecina: „Kalpojiet Tam Kungam ar bijāšanu un ar sirds trīsām” (Ps. 2:11) Pielūgmē mēs atzīstam bijājamo majestāti un bezgalīgo Ķēniņa spēku. Mēs atceramies, ka „mūsu Dievs ir rijoša uguns” (5. Moz. 4:24, Ebr. 12:29), kas acumirkli mūs aprītu, ja nebūtu Jēzus aizvietojošā upura, kas tika „apriņš” uz Golgātas altāra mūsu vietā. Tādējādi mūsu pielūgsme ieturēs līdzsvaru starp prieku un bijību. Tas būs svēts prieks (..). Mūsu pielūgsmei ir jāpiemīt bijību iedvesošam dziļumam, (..) un tomēr enerģiskam priekam.” Ričards M. Deividsons (Endrjūsa Universitātes profesors) „Pielūgsme Vecajā Derībā” (citāts izmantots ar autora atļauju), 30. lpp.

“Atpestītie uzsāk slavas dziesmu, kas atkal un atkal atbalsojas Debesu velvēs: "Pestīšana pieder mūsu Dievam, kas sēž uz goda krēsla, un Jēram." (..) Visā mirdzošajā pulkā nav neviena, kas savu izglābšanos piedēvētu personīgiem nopelniem, it kā tie ļauno būtu uzvarējuši ar savu spēku vai krietnumu. Par saviem darbiem un ciešanām neviens tur nerunā; bet katras dziesmas saturs un uzvaras himnu galvenā pamatdoma ir: "Pestīšana pieder mūsu Dievam un Jēram."” E. Vaita „Lielā cīņa”, 665. lpp.

JAUTĀJUMI PĀRRUNĀM:

1. Grupā pārrunājiet sikāk glābšanas plānu, iemiesošanās brīnumu, Jēzus bezgrēcīgo dzīvi un Viņa nāvi mūsu labā, kā arī Viņa apsolījumu nākt otrreiz. Kāpēc tas viss padara Kristu pielūgsmes vērtu?

2. Kā mēs pielūdzam Kungu tad, kad neatrodamies draudzes dievkalpojumā? Ja mēs nepielūdzam Kungu visu laiku, vai mēs patiesi varam pielūgt Viņu dažas stundas sabatā? Pārrunājiet savu atbildi.

3. Nosauc dažas „labas” lietas, kuras mums draud briesmas pielūgt!